

عمادالدین شیخ الحکمایی،

محمد رضا جعفریان

کتابچه برآورد مخارج راهسازی مازندران

از حسین قلی قاجار مهندس

مازندران به سبب برخورداری از آب و هوای معتدل و رونق کشاورزی جایگاهی ویژه در ایران دارد و همیشه توجه حاکمان و مقامات و عموم مردم را جلب کرده؛ اما به سبب قرار گرفتن این منطقه در میان کوه و دریا، همواره دسترس به آن دشوار بوده است. چنین وضعی بر تاریخ منطقه نیز اثر گذاشته است: از یک سو پیوند آن با دیگر نقاط ایران زمین را ساخت کرده و از سوی دیگر، در دوره‌های گوناگون آن را از دست مهاجمان دور نگاه داشته است.^۱

از این رو در دوره‌های گوناگون، ایجاد راه مناسب

از خواسته‌های مهم مردم و حاکمان بوده است؛ تا هم مردم بتوانند تولیداتشان را به دیگر نقاط برسانند و هم حاکمان بتوانند بر منطقه و اداره آن نظارت کنند. جایگاه صنعت گردشگری در دوره معاصر نیز اهمیت این ولایت و مسئله راه مناسب را دوچندان کرده است.

به جز دو راهی که در شرق و غرب استان مازندران برای ارتباط با استان‌های گلستان و خراسان در شرق و گیلان در غرب وجود دارد، و ظاهراً بسیار کهن است؛ برای رسیدن از مازندران به مرکز کشور چهار راه اصلی هست: یکی از آنها به استان سمنان می‌رسد، که تا اواسط دوره هملوی جزو مازندران بود؛ و سه راه دیگر جاده‌های فیروزکوه و هراز و کندوان. این راه‌های کهن هم اکنون نیز راه‌های اصلی به این ولایت است.

شاه عباس صفوی (حکم ۹۹۶-۱۰۳۸ق.) به سبب

علاقة وافرش به دو منطقه اشرف (طahan سابق و بهشهر فعلی) و فرج آباد ساری، با توجه به خرابی راه و مشکلات متعددی که معمولاً راه‌های مازندران در قدیم داشت، جاده‌ای ساخت که از خوار ری به فرج آباد مازندران می‌رسید. این جاده سنگ‌فرش و مستحکم به «شاه عباسی» معروف شد^۲ و اکنون نیز در بعضی مناطق آثاری از آن بر جاست. جاده فیروزکوه در واقع بازساخته همین راه است. جاده کندوان نیز از چالوس در غرب مازندران شروع و به کرج در غرب تهران منتهی می‌شود. در دوره قاجاریه نیز راه‌های مازندران مورد توجه بود؛ و استنادی هم از آن به جا مانده است. یکی از این اسناد کتابچه برآورد مخارج راهسازی مازندران است.

در کتابچه برآورد مخارج راهسازی مازندران، که در این نوشتار معرف و متن مصحّح آن عرضه می‌شود،

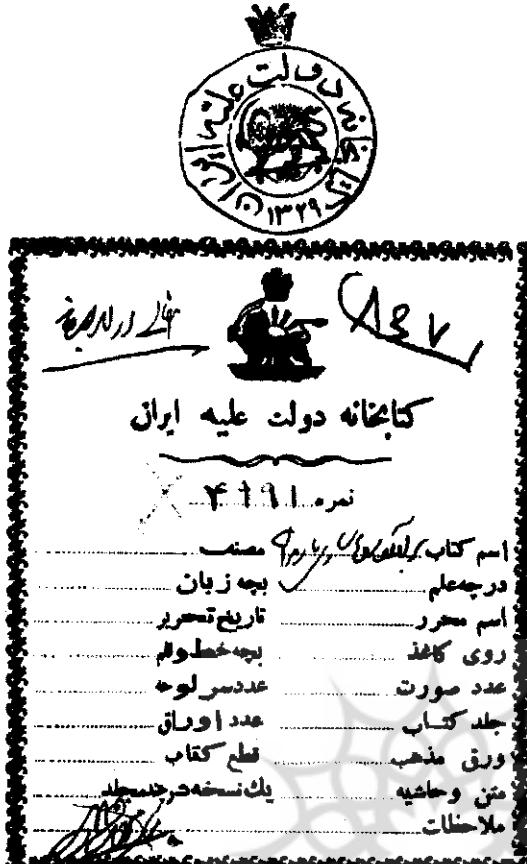
کتابچه برآورد مخارج راهسازی مازندران گزارشی است که حسین قلی قاجار مهندس به دستور ناصرالدین شاه و صدراعظمش امین‌السلطان درباره جاده هراز و مخارج بازسازی و تعمیر آن در سال ۱۲۹۶ق. تهیه کرد. این سند حاوی اطلاعات ارزنهای درباره پیشنهاد شیوه برآورد راه، فنون راهسازی، جغرافیای تاریخی نواحی مسیر این راه در نیمه دوم دوره قاجاریه است. در اینجا برای نخستین بار متن تصویب شده این سند عرضه می‌شود.

شرح جاده هراز به تفصیل آمده و از آن دو راه دیگر — شاه عباسی و هزارچم (جاده کندوان یا چالوس) — یاد شده^۱ و از معایب آنها سخن رفته است. نویسنده کتابچه، حسینقلی قاجار مهندس، به دستور ناصرالدین شاه و صدر اعظم او امین‌السلطان (اتابک)، جاده هراز را بررسی و هزینه ساخت و تعمیر آن را برآورد کرده است.

اهمیت راه مازندران برای ناصرالدین شاه علاوه بر دیدن مناطق زیبای طبیعت این ولایت، به دیدار از سرزمین اجدادی اش استرآباد نیز باید مرتبط داشت. از این گذشته، با توجه به استناد موجود، بهتر شدن این راه دسترس اتابک به املکش را نیز آسان می‌کرد. بدین سبب، او بر ساخت یا تعمیر این راه تأکید می‌کرد.^۲ صورت برآورد مخارج راه در ۱۲۹۶ق به ناصرالدین شاه تقدیم شده است.

اولین سفر ناصرالدین شاه به مازندران در ذی قعده ۱۲۸۳ق بود. او در این سفر از جاده فیروزکوه راهی آن ولایت شد و از راه هزارچم (بعدها جاده ناصری و اکنون جاده کندوان) به پایتخت برگشت.^۳ سفر دوم او در سال ۱۲۹۲ق از راه کجور و هزارچم آغاز شد و از راه آمل و هراز به تهران به پایان رسید. گزارش این سفر را محمدحسن خان صنیع‌الدوله (اعتمادالسلطنه) منتشر کرد.^۴ شاه در بازگشت از این راه، از خوبی و فراخی آن سخن گفت.^۵ این نشان می‌دهد که در بین دو سفر برای تسطیح و تعمیر راه اقداماتی کرده بودند که شاه را خشنود ساخته بود؛ اما تاریخ مأموریت حسینقلی قاجار نشان می‌دهد که شاه همچنان خواستار بیهود بیشتر راه بوده است. این خواسته در زمان خود ناصرالدین شاه به دست گاستگیرخان اتریشی طی دو سال با تسطیح و تعریض و ارابه رو کردن جاده به فرجام رسید.^۶ به این مناسبت و به میمنت اینکه شاه از این راه به تهران بازگشت، در محلی به نام شاهان دشت (یا شکل‌شاه) در ۵۶ کیلومتری جنوب آمل، نقشی از ناصرالدین شاه را بر صخره‌ای حجاری کردنده که در آن، شاه در وسط و وزاریش در طرفین دیده می‌شوند.^۷

جاده هراز بر همین وضع ماند، تا اینکه در دوره رضا شاه برای اول بار پای ماشین به این راه باز و به مین سبب ساخت جاده‌ای شوسه و ماشین رو آغازشد که از تهران تا رینه و آب‌گرم رسید؛ اما با تبعید رضا شاه در

ت. ۱. نسخه خطی، ص ۱

۱۳۲۰ش این راه ناقص ماند. در زمان پهلوی دوم، ساختن راه هراز با تغییر مسیر از پلور به آب‌اسک ادامه یافت و به آمل رسید و سرانجام در نیمه خرداد ۱۳۴۲ش به صورت آسفالت افتتاح شد.^۸

کتابچه برآورد مخارج راهسازی مازندران، که در بخش نسخه‌های خطی مرکز استاد و کتابخانه ملی جمهوری ایران به شماره ۴۹۹۱ نگذاری می‌شود، به تاریخ صفر ۱۲۹۶ق^۹ در تهران به خط شکسته‌نشان‌تلیق تحریری کتابت و به ناصرالدین شاه پیشکش شده است. دیگر مشخصات کتاب به نقل از فهرست نسخه‌های

خطی کتابخانه ملی چنین است:

جلد: مجمل، بتفش، گل‌وبوت، حاشیه ضربی، مقوایی؛
کاغذ: فرنگی، ۶ برگ، ۱۴ سطر کامل.^{۱۰}

مجموع اعداد و محاسبات ذکر شده در این نسخه به رسم رایج به خط سیاق نوشته شده است؛ اما برخی از اعداد ذکر شده در چند بخش کتاب درست غی‌غاید و با جمع کل مطابقت ندارد. این موارد در بی‌نوشت یاد شده است. این خطاطها احتمال اصل بودن نسخه را کم می‌کند.

است، به این واسطه تمام راههایی که محل وصول از دارالخلافه به آجاست خالی از صعوبت و اشکال نیست؛ خاصه در فصل زمستان.

[ص۳] طرق رابطه مابین مازندران و تهران اولاً از فیروزکوه است. این راه را مرحوم شاه عباس صفوی ساخته است؛ ولی به مرور دهور، این راه خراب و معیوب شده و اغلب مکانهای آن را باران و سیلاب شسته است. چون راه از کار رودخانه تلاز، که یکی از رودخانهای عظیم مازندران است که به دریای خزر می‌ریزد، واقع شده؛ به واسطه خرابی خیابان شاه عباس باید در چند محل از اب رودخانه تلاز عبور نمود. و اغلب اوقات این رودخانه به درجه[ای] طغیان دارد که عبور از آن خالی از خطر نیست. علاوه بر اینها، خیابان در هنگام باران به درجه[ای] باتلاق می‌شود که با کمال صعوبت با دوایت مانوس به آن راه می‌توان عبور نمود. مرمت این راه به درجه[ای] که از آب بتواند حرکت کند خالی از فایده است؛ چون مخازن آن گرفت و مسافت آن تا دارالخلافه بیش از سایر طرق است، تا کار دریا باید [از] کل و باتلاقها و جنگلهای سخت و انبوه بگذرد.

راه دیگر وصول از تهران به مازندران راه هزارچم^(۱) است.

چندی قبل، حسب الامر القدس، آن را ساخته جاده و خیابان معتبری از کوه ببرده و تراشیده‌اند. این راه چون از قلل مرتفعه البرز عبور می‌کند، بیش از هفت هشت ماه محل عبور قوافل نیست. در زمستان، به واسطه ازدیاد برف و بوران، بکلی راه مسدود می‌شود.

احسن و اکمل طرق از تهران به مازندران از حیثیت نزدیکی و امنیت و آبادی راه و سهولت حرکت [ص۴] قوافل راه هزاری^(۲) است. استعداد شوسه در این راه از تمام طرق مازندران پیشتر است. این راه از درب دروازه دارالخلافه الى بندر مشهدسر مرکب از سه قطعه مختلفه است. از دروازه دارالخلافه الى ابتدای کل امامزاده هاشم، راه در دشت واقع شده، تمام آن مسافت خاکی و شن بیم و عاری از مداریس و ناهمواری‌هایی است که مایه صعوبت عبور کالسکو و عموم اربابه می‌باشد. این قطعه راه را می‌توان با کمال سهولت و مخازن متوسطی خیابان شوسه محکم در آن احداث نمود؛ اگرچه اگون از ابه از دارالخلافه تا قریه مشاء^(۳) با کمال سهولت حرکت می‌کند.

از ابتدای کل امامزاده هاشم، که اول خیابان ساخته شده سابق است، الى پرس^(۴)، که منتهی‌الیه آن خیابان است، راه از کوه و کار رودخانه هزار واقع شده، باید آن را تعمیر نمود و بعضی از تقاطع آن را تغییر داد و بر عرض جاده‌اش افزود که افالاً به پنج شش

در رسم الخط کاتب، این کلمات متفاوت با رسم الخط امروزی نوشته شده است: شوسه (شسه)؛ باتلاق (باتلاع)؛ تهران (طهران)؛ بیتلار (طلار)؛ باروت (باروط)؛ خانه‌ها (خانها)؛ زغال (ذغال)؛ ازآده، به معنای ازآبه (عرآده)؛ قریه مشاء (قریه مشاع)؛ جهت (جهه).

این نسخه علاوه بر غایاندن تاریخ یکی از مهم‌ترین راههای ایران، سندی ارزشمند برای مطالعات تاریخ معماری و شهرسازی، به ویژه در حوزه راهسازی، است و اطلاعات ارزشمند درباره مصالح، روشهای ساخت، مرمت، مشکلات، راه حل‌ها، خشک کردن باتلاق، پل و سد بستن، برآورد هزینه‌ها و دیگر جزئیات در خود دارد.

جستجوی نسخه‌ای دیگر از این کتاب و اطلاع از مؤلفش به جایی نرسید.

*

متن کتابچه

- (۱) نام قدیم بابلسر
(۲) محلی در جاده کندوان- چالوس

برآورد مخارج راهسازی مازندران

[اثر: حسین قلی قاجار مهندس]

[ص۲] حسب الامر اعلیحضرت اقدس همایون شهریاری، روختنا فداء، این چاکر جاشار به برآورد مخارج و ساخن و مرمت راه مازندران مأمور گردید، که احسن طریق که از دارالخلافه الى بندر مشهدسر^(۱) ممکن است شوسه محکم ساخته شود که از آب بتوان در آن طرق در فصول اربعه با کمال آسایش حرکت کند انتخاب شود. لهذا این جاشار از درب دروازه دارالخلافه الى بندر مشهدسر در کمال دقت طی مسافت نموده تقاطع عبور جدید‌البنا را ملاحظه و جمیع حدود آن را مشخص کرد. اینک کیفیات و مقدار مخارج آن را به عرض حضور بندگان اعلیحضرت ظل‌اللهی، روح‌العلمین فداء، موردساند.

ایالت مازندران به حسب طراوت هوا و خضارت فضا و مأکولات و مشروبات و حبوبات و فواكه و مرکبات لذیذه و طیور و حیوانات کثیرالتنوعه بری و بجری و صنایع و حرف عدیده بر اغلب ولایات ایران ترجیح دارد. علاوه بر آن، به واسطه قرب جوار به دارالخلافه، امنیه و اقیمه آن موجب سهولت معيشت اهالی پایخت است. لهذا ساختن طرق این مملکت الز و اوجب جمیع طرق مالک محروسه است.

به واسطه حاصل بودن کوه البرز مابین این مملکت و دارالخلافه، راه عبور آن، که از قلل جبال مرتفعه و کار رودخانهای عیته

- (۳) روستایی در دهستان لاریجان امل

- (۴) دهستانی بین دماوند و ابلی

- (۵) اختصاراً تریتب، روستایی در ناحیه امل

ذرع بر سد که از ابعادی آینده و رونده بتوانند از یکدیگر عبور کنند.
چون اغلب مکارهای این راه به واسطه از دیداد شبیش مایه صعوبت حرکت اراده است، باید آن ها طرف را تغییر داد تا حرکت اراده سهل و آسان بشود. مصالح تعمیرات این راه در اغلب امکنه آن موجود می شود؛ و چون راه در کوه واقع شده، همین قدر که تراشیده و پریده شد، خیابان مستحکمی به دست می آید. باید بعضی از هفاط آن را که در درهای عمیق واقع می شود، سنت چینی مستحکمی با

مصالح بنا کرد تا به واسطه قواد آب باران ریز نکند.

[ص ۵] محل صعوبت و خطر این قطعه از ابتدای کردنه اما هنوزاده هاشم الى فربه رینه^(۱) است، که تقریباً چهار فرسنگ می شود. این مسافت به واسطه عدم آبادانی و وزیدن بادهای تاکانی و بورانهای سخت که در فصل زمستان در این قله ظاهر می شود، محل خطر، بلکه مایه هلاکت است. این محل را به واسطه ساختن کاروانسراهای متعدد نزدیک به هم، افلأ در هر کفر سخن یک کاروانسرای برابر محل اقامات و توقف قوافل من قوان علاج نمود.

ساختمان این قطعه کمال امنیت را در فضول اربعه دارد. کلیتاً خطر این مکان به واسطه نبودن آبادانی و محل اقامات قوافل بوده است. آگرچه در سوابع سابقه، که هنوز این راه مرمت نشده بود، تمام این مسافت خطرناک بود؛ چنانچه از ملاحظه راه سابق آن به نظر مرسد که اهالی مازندران از يك راه خطرناک مهیبی که اغلب هفاط آن بسیار کم عرض و پرتگاهای مرتفع بوده است عبور می نمودند، که واقعاً ملاحظه آن راه محل تعجب است. از بعضی مکارهای آن معلوم می شود که بزیدن و گدن کوه به استعانت باروت در هنگام ساختن این راه در ایران معمول نبوده؛ چنانچه در محل مشهور به بزیده از يك رو دخانه پهلهای قطور بلندی با مصالح ساخته و روی آنها را سقف زده اند و محل عبور از بالای سقفها بوده است. در هر حال، به واسطه سختی راه، ضررهای کلی به اهالی مازندران وارد می آمد؛ چون شکل راه به درجه [ای] بوده که پیش از يك مال، آن هم در کمال صعوبت، غمی توائست حرکت کند. آگر اتفاقاً دو مال از جلوی هم بمرخوردند، لابد بیکی از آنها را محض عبور دیگری به رو دخانه می انداختند؛ و حال به واسطه تغییر و مرمت این خیابان ناصری، به درجه [ای] راه عبور سهل و آسان شده است که در کمال [ص ۶] امنیت اهالی مازندران عبور می نمایند. در واقع، هس از ساختن این خیابان، اغلب عبور و مرور به مازندران منحصر به همین جاده شده است. انشاعله هس از این بخطوری موافق دستور العمل جدید ساخته خواهد شد که از ابه و قوافل با هر گونه دوایی بتوانند در کمال سهولت و سرعت قطع مسافت نمایند.

از پرس الى آمل راه در چنگل واقع شده، بارانهای دایمی
سینه و گوش با هفت و غلب که شاهزاده باشی بیک دفعه بعد پشتیمه راه بزرگ پنهان
پیشنه که جمیله دین بجا دارد از این مکان بیش باید بین راه سند فرش از کفر زده و
دخل دشمن رفیع دهقان گیر است، اگر بجز قصیده از ده قلی دشمن بگشته
و گفت دشمن رشم باید بجز قصیده خود دشمن فرق آن دشمن لجه بگذارد میگذرد
دشمن رشنه دشمن میگذرد و چنین در چهار راه رفیع باید بگشته و بجهد بگذرد
دو خود شود هدده در هشت ده قاعده، خیا بهشند پنهان سرخون غم خذف
خیابان باید عین باشد و بجهد چند راه ب فخر خود قدر بخسیج بگزند و بجهد ده
پارده که ابت ده خده قدر خیابان بگشته

نه نهر هم نست نه نهر صهل بشه بروانه و هیچ غرده ای نزدیک است از این راه
بیار فردش دهنه این بشه بشه بشه بشه بشه بشه بشه بشه بشه
بر رسمیح که احمد زده و زنیمه و میر فخر شده خیر مهمن خیابان گیر

از پرس الى آمل راه در چنگل واقع شده، بارانهای دایمی
اغلب اوقات این راه را با تلاق می کند و عمق با تلاقش در اغلب
مکانها تقریباً به يك چاریک و نیم ذرع بلکه پیشتر می رسد. بدین
واسطه، در هنگام بارندگی عبور از این جاده خالی از اشکال
نیست. باید این راه را سنت چون آهکی مستحکمی خود و به
واسطه زغال و شن رفع با تلاق و کل آن را کرد، به طریقی که اولاً
مسافت نمایند.

ت. ۲. نسخه خطی، ص ۵

(۶) روسایی در
دهستان لاریجان آمل

دریا نمود: اولی از راه متدالوی که از آمل به بارفروش و از آنجا به مشهدسر می‌رودند. این راه تماش در بالاتر و جنگل واقع شده به واسطه دوری مصالح، که اقلای از سعفرسنگی باید حمل و نقل نمود، مخانج ساختن خیابان شوسته آن [ص ۷] گراف است؛ چون بالاتر این راه در اغلب امکنه به نیزدزوع و سه چاره رک و در بعضی نقاط به یک ذرع می‌رسد، لیکن چون بارفروش در واقع بندرگاه مازندران است و وسعته و اقشة خارجه و داخله از این شهر حمل و نقل می‌شود، عمور از این معتبری قایده نیست؛ بلکه موجب آبادی بارفروش و دهات آن است.

اولاً این راه چون از وسط شالیزارها می‌گذرد، به واسطه تابش آفتاب زود خشک می‌شود و جاده‌آن مستقیم و هموار است و به املاک و منازع و مراثع و شالیکاری رعایا هم ضرری وارد نمی‌ایند و بهتر و معروفتر از راههای آمل و مشهدسر آن راه است.

ثانیاً جاده دیگری که از آمل و مشهدسر می‌رود جاده‌ای است که از وسط جنگل عبور نموده به مشهدسر می‌رود. این راه اگر چه فاصله‌اش نزدیکتر است و مصالح آن آبهر به دست می‌آید؛ لکن بر می‌خورد به زمین‌های شالیزاری و مراعت و اغلب آبیندان‌های زراعی و زمین‌های شالی و بعضی مرداب‌های کوچک. چون زمینش جنگلی است و چندان عبور و مرور از آن نشده، پس از تراشیدن جنگل زمینش زود حرکت می‌کد و باعث خرابی جاده می‌شود.

ثالثاً راه دیگر که بهتر و مناسبتر از تمام راههای است که از کار رودخانه هزار از آمل به ملک‌آلا^(۷) می‌رود؛ چنانچه شرح و صورت برآورده آن مفصل‌آغاز شده می‌شود:

ص ۸ صورت

برآورد خیابان جدیدالبنا از درب دروازه دارالخلافة ناصره الى بدر
مشهدسر قواع مازندران حسب الامر اعلنحضرت اقدس شهریاری،
روحنا فداء، از قرار دستورالعمل جناب جلالشتاب امیرالسلطان،
دام اقباله، موافق بازدید جانشیر حسین قلی قاجار مهندس به تاریخ
شهر صفرالمظفر ۱۲۹۶:۰۱۷۸۲۰ تومان و ۲۵۰۰ دینار.

از دروازه دارالخلافه الی کتل امامزاده هاشم
چون راه حاکی و شن بوم است، جز تسطیح نهر و هل سازی و
بنای قراولخانه تعمیری لازم ندارد: ۳۱۴۸۴ و ۳۱۴۸۵^(۱) و ۳۱۴۸۶^(۲).

تسطیح جاده از دروازه تهران الی ابتدای کل امامزاده هاشم
طول ۵۳۵۲ [ذرع] فی ۱۰ ذرع عرض، کالسکمرو، ۶ ذرع مرور و
دو طرف ۴ ذرع؛ ۵۳۵۰ ذرع، تسطیح ۱۵۰ دینار، حفر نهر ۲۰۰

بازیگری این جویاها نماینده مکالمه اصرار و آذیت شدیده بودند که باعث شد
حضرت پیر شریعتی خواهد نزد دوسته پیر شریعت شیخ یوسف بنی اسرافیل
باشیم.

سازی پلر قویانه تیرزه می خواهد

میخ نهان پر کامن بند
بنت شنیده ایشان
بند که ایند نیزه خوش
بنت سلیمانه
دله ای که بیس میخ بدهم بند
دله ای که بیس میخ بدهم بند

^۷ ت. ۲. نسخه خطی، ص ۷ زغال و شن ریخته آن را بکوشد؛ بعد سینگفوش مستحکم آهک،

به طریقی [که] سنگ غوطه‌ور شود، در روی آن فرش کرده مجدداً روی سنگفرش را از سنگریزه و شن مسطور نمود و جنگل‌های اطراف خیابان را تراشیده تا به واسطه تابش آفتاب زود خشک شود؛ و در روی انها ری که قاطع جاده خیابان اند، پلهای مستحکم بنا نمود. خندق طرفین خیابان باید عمیق باشد و به فاصله چندی آب فرعی خندق‌ها را به خارج جاری نمود؛ به نحوی که در هنگام

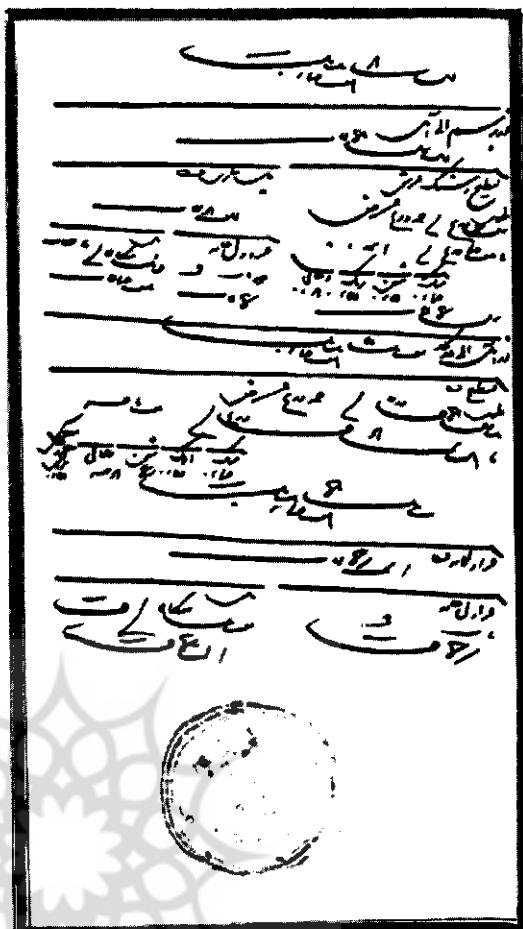
از آمل ممکن است از سه محل وصول به مشهدسر و کنار
ا، اب در خندق‌های خیابان نایست.

(۷) روستایی از توابع
دهستان دابوی امل

(٨) تومان

قرآن (۹)

(۱۰) احتمالاً کمیوج، نام محل و کاروانسرای برس راه امل و دماؤند راه امل و دماؤند	از پلور تا کنارا ^(۱۴) ۲۴۳۰ تومان و ۵ قران	دینار، سنگبرداری وسط ۵۰ دینار: ۲۶۱۴۴ تومان و ۲ قران.
(۱۱) درست: تومان و ۵ قران	تسطیح و عرض کردن جاده ۶۲۰ ذرع، فی ۱۵۰۰ دینار، ۹۳۰ تومان	کوهری بعضی گردنها که از دروازه دارالملاffe الی کل امامزاده هاشم در وسط جاده واقع است طول ۵۷۰ ذرع، فی ۱۷۴۳ دینار: ۱۷۴۳ تومان.
(۱۲) درست: تومان و ۵ قران	کوهری ۱۱۵ ذرع، فی ۷۸۰۰ دینار: ۸۶۲ تومان و ۵ قران	خارج ساخته های کچک و بزرگ: ۱۸۰۰ تومان.
(۱۳) درست: تومان و ۵۰۰ دینار	تغیر راه ۹۲۰ ذرع، فی ۴۵۰ دینار: جمع ۵۹۸ تومان.	بل بزرگ ۱۰ مکان، فی ۱۰۰ تومان: ۱۰۰۰ تومان.
(۱۴) آنکه: کناراخام در دهستان لاریجان امل	سنگچینی: ۸۰۰ ذرع، فی ۵۰۰ دینار، ۴۰ تومان.	بل کوچک ۱۲ مکان، فی ۵۰ تومان: ۸۰۰ تومان.
(۱۵) درست: تومان و ۵ قران	[ص ۱۰] از سد کارا الی قریه رینه: ۹۸۹ تومان و ۵ قران	قرابو خانه که باید سه فرسخ به سه فرسخ ساخته شود از بابت مصالح و غیره، ۴ باب، فی ۴۵۰ تومان: ۱۸۰۰ تومان.
(۱۶) چنین معلمی یافت نشد. احتمالاً منظور دامنه کوه است.	تسطیح و عرض کردن جاده ۵۳۴ ذرع، فی ۱۷۵۰ دینار: ۹۲۴ تومان و ۵ قران	[ص ۹] از ابتدای گدوک ۱۲ امامزاده هاشم
	سنگچینی، ۱۱۰ ذرع، فی ۵۰۰ دینار: ۵۵ تومان	که ابتدای خیابان ساخته است، الی پرسم که شاط عرض راه را
	از رینه الی دامنه ^(۱۶) ۲۶۱۴ تومان و ۵ قران	حالات مختلف است، به واسطه ملاحظه کردن جهت آقابرو که
	تسطیح و عرض کردن جاده ۱۲۵۰ ذرع، فی ۱۷۵۰ دینار: ۲۳۶۲ تومان و ۵ قران	عرض راه در بعضی نقاط در زمستان بخ می بندد و باعث صعوبت حرکت از راه و قوافل است و همچنین در اکثر جاهای باید راه را تغیر داد و تعمیر کرد و بعضی سنگبردها که باقی مانده باید برداشته شود. معبرش چون کم عرض است، باید عرض شود؛
	سنگچینی ۱۳۰ ذرع، فی ۵۰۰ دینار: ۵۶ تومان	و سنگبرداری وسط جاده و تغیر سنگچین خراب و سد برای
	سنگبری ۲۵۰ ذرع، فی ۷۵۰ دینار: ۱۸۷ تومان و ۵ قران	پوت نشدن لازم دارد؛ و در اغلب نقاط خطوط راه چون در کار رودخانه است و سنگچین برای پوت نشدن لازم است و تعمیرات بعضی بل های خراب شده و ریزش سقف نهرها لازم است؛ از قرار تفصیل ذیل است:
(۱۷) احتمالاً پایجان. در دهستان لاریجان امل	از دامنه الی مایجان ^(۱۷) ۲۷۸۵ تومان و ۳ قران	۴۲۷۸ تومان و ۳ قران.
	تسطیح و عرض کردن جاده ۵۵۲۵ ذرع، فی ۲۰۰۰ دینار: ۱۱۰۵ تومان	از ابتدای گردنه امامزاده هاشم الی کنیوح ^(۱۰)
	کوهری ۱۸۰ ذرع، فی ۸ قران: ۱۴۴۰ تومان	۱۵۰ تومان.
	انداز [۲] کار رودخانه ۱۲۵۰ ذرع، فی ۱۵۰۰ دینار: ۱۸۷ تومان و ۵ قران	تسطیح و تعمیرات عرض جاده
	سنگچینی ۱۰۵۶ ذرع، فی ۵۰۰ دینار: ۵۲ تومان و ۸ قران	طول ۳۵۰۰ ذرع، فی ۱۵۰۰ دینار: ۵۲۵ تومان.
	از مایجان الی پرسم ۲۹۷۶ تومان	تعمیر راه که در زمستان بخ می بندد
	تسطیح و عرض کردن جاده ۱۱۰۰ ذرع، فی ۷۵۰ دینار: ۲۱۰۰ تومان	طول ۱۲۵۰ ذرع، فی ۸۵۰۰ دینار: ۸۱۲ تومان و ۵۰۰ دینار ^(۱۱)
(۱۸) درست: ۲۸۰۰۰	از مایجان الی پرسم ۱۵۰۰ دینار: ۱۵۰۰ تومان و ۵ قران	سنگچین ۱۳۰۰ ذرع، فی ۱۲۵۰ دینار: ۱۶۲ ت و ۵ ق ^(۱۲)
		کنیوح الی پلور ۹۸۲ تومان و ۵ قران
		تسطیح و سنگبرداری و عرض کردن جاده: ۵۲۰۰ ذرع فی ۱۵۰۰ دینار، ۷۸۰ تومان.
		سد بست بعضی جاهای به جهت رفع آب باران و سنگچین ۲۷۰ ذرع، فی ۷۵۰ دینار: ۲۰۲ ت و ۵ ق ^(۱۳)

ب. بارفروش و غیره
۴۲۰۰ تومان
قراولخانه
دو باب، ۷۰۰ تومان
ب. ب.
۳۵ مکان، فی ۱۰۰ تومان؛ ۳۵۰۰ تومان

از آمل الی بارفروش

تفصیل راه بعینه مثل از پرسم الی آمل است؛ بلکه با تلاقش پیشتر و راهش مشوش تر و مصالحش دورتر است: ۵۰۳۸۷ تومان و ۵ قران.

. [ص ۱۱] تسطیح و عرض نمودن راه، طول ۲۸۵۰ ذرع، فی ۵ ذرع، عرض ۱۴۲۵۰ ذرع، فی ۲۱۵۰ دینار، سنگ ۷۵۰ دینار، شن ۵۰۰ د، ریک ۱۵۰۰ د، زغال ۴۰۰ د؛ ۴۴۸۸۷ تومان و ۵ قران.
قراولخانه و غیره ۲۷۰۰ تومان

دو باب، فی ۳۵۰ تومان، ۷۰۰ تومان^(۱)

ب. بزرگ و کوچک

۲۸ مکان، فی ۱۰۰ تومان؛ ۲۸۰۰ تومان
از بارفروش الی بندر مشهدسر
۵۰۶۵۱ تومان و ۲۵۰۰ دینار
تسطیح و عرض نمودن جاده

طول ۱۳۳۵ ذرع، فی ۵ ذرع، عرض ۱۶۷۵۰ ذرع، فی ۴۱۵۰ دینار، سنگ ۳۰۰ د، شن ۷۵۰ د، ریک ۲۰۰۰ د، زغال ۴۰۰ د؛ ۴۸۴۵۱ تومان و ۲۵۰۰ دینار

قراولخانه و غیره: ۲۲۰۰ تومان.
قراولخانه

دو باب، فی ۳۵۰ تومان؛ ۷۰۰ تومان
ب. ب.

۱۰ مکان، فی ۱۵۰ تومان؛ ۱۵۰۰ تومان

از بابت اسباب و ملزومات لازمه
از قبیل عزاده و بیل و کلک و غیره ۲۰۰۰ تومان
از پرسم، که ابتدای خیابان ساخته شده است، راهی که
مناسبتر و مخارجش کمتر و مصالح و اسباب کارش نزدیک به کارتر
است راهی است که از کار رودخانه به ساحل دریای خزر، یعنی
 محل اتصال و ریش رودخانه به دریا که قریب به قریب ملاکلاست،
چون راه از کار رودخانه عبور می کند، سنگ آهک و سنگ و شن
که برای سنگفرش جاده لازم است به سهولت به دست می آید.

کوهبری

۸۰۰ ذرع، فی ۷۵۰ دینار؛ ۶۰۰ تومان

سنگ چینی

۵۰ ذرع، فی ۵۰۰ دینار؛ ۲۶ تومان

ساخن بله ها

۲۵۰ تومان

از پرسم الی آمل

که راه در جنگل واقع شده، در زمستان به واسطه مارندگی با تلاق
و سخت می شود، باید خیابان آن را سنگفرش آهکی و با شن
محکم نموده، بکویند و بعضی از مکانها که با تلاق آن خیلی سخت
می شود، باید زغال ریخت کوئید [۲] رفع این عیب شود: ۲۹۴۰۰ تومان.

- تسطیح و سنگ فرش

طول ۲۱۰۰ ذرع، فی ۶ ذرع [عرض] ۱۲۶۰۰^(۱) تومان، فی
۴۰۰ دینار، فی سنگ ۵۰۰ دینار، شن ۳۰۰ دینار، ریک ۲۰۰
دینار، زغال ۲۰۰ دینار؛ ۲۵۲۰۰ تومان

(۱) درست:
۱۲۶۰۰

(۲) در جمع،
۷۰۰ تومان محاسبه نشده
است.

کتاب‌نامه

- اسکندریک منشی، تاریخ عالم‌آرای عباسی، به کوشش ایرج افشار، تهران: امیرکبیر، ۱۳۸۲.
- اشپول، بر تولد، تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، ترجمه جواد فلاطوری، تهران: علمی و فرهنگی، ۱۳۷۷.
- انوار، سیدعبدالله، پهلوت سخن خطی کتابخانه ملی، تهران: ۱۳۴۷.
- بنی‌بازاری، سعید (و.)، اطلس راههای ایران ۱۳۸۶، تهران: گیتاشناسی، ۱۳۸۶.
- حسینقلی قاجار مهندس، برآورد مخارج راه سازی مازندران، نسخه خطی، تهران: سازمان استاد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ش ۴۹۹۱، ۱۳۹۱.
- رایینو، ه. ل. مازندران و استرآباد، ترجمه غلامعلی وحید مازندرانی، تهران: علمی و فرهنگی، ۱۳۸۳.
- روزنوشت فرمان ناصرالدین شاه مبنی بر واگناری خالصه‌های مشهد، به امین‌السلطان و ... سند خطی، تهران: سازمان استاد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ش ۲۰۰۰۲۸۵، محل در آرشیو ۱۱۱۲۰۲، فیش ش ۵۳۰۰۵۳.
- ستوده، منوچهر، از آستانه‌ها استاریاد، تهران: آکاد، ۱۳۷۵.
- سوری، راجح، ایران حصر صفوی، ترجمه کامبیز عزیزی، تهران: مرکز، ۱۳۷۸.
- شایان، عباس، مازندران: چهارقیای تاریخی و اقتصادی، تهران: موسوی، ۱۳۳۶.
- فرای، ر. ن. (و.)، تاریخ ایران: پژوهش از دانشگاه کمبریج، ترجمه حسن آنوشه، تهران: امیرکبیر، ۱۳۸۰.
- مداحی آملی، محمدرضا، آمل در گذر تاریخ، تهران: شلاک، ۱۳۸۱.
- متصور نژاد، محمد، آشنایی با رینه، تهران: جوان پویا، ۱۳۸۷.
- مهرجوری، اسماعیل، تاریخ مازندران، ساری: اثر، ۱۳۴۵.
- ناصرالدین شاه قاجار، روزنامه سفر مازندران، زیر نظر ایرج افشار، تهران: فرهنگ ایران‌زمین، ۱۳۳۶.

از ملاکلا [به] بندر مشهدسر در ساحل می‌توان عبور نمود؛ لکن مخارج ساختن این جاده گراف است، چون راه برمی‌خورد به مصب بعضی رودخانه‌ها و مسیل‌های بزرگ که آب بازان در آنها داخل دریا می‌شود. بدین واسطه، این راه اغلب خرابیاتی به هم می‌رساند و همیشه در معرض انوار است. گشته از آن، باید به‌های بزرگ و متعدد برای حکمت ارآده و قوافل بر روی آن مسیل‌ها و رودها ساخت، چون از ملاکلا [به] بندر مشهدسر می‌توان به استعانت کشی و قایق از دریا عبور نمود و مال التجاره و مسافرین را حمل و نقل کرد، در این صورت این راه از تمام راهها معترض و مرغوبتر خواهد شد: [ص ۱۲] ۶۴۲۳۳ تومان و ۷۵۰۰ دینار.

از پرسم الی آمل

۲۴۹۰۰ تومان

. سطحی و سینکفرش، طول ۲۷۰۰ ذرع فی ۵ ذرع عرض ۱۳۵۰۰

ذرع فی ۲۰۰۰ دینار

. سینک ۵۰۰ دینار، شن ۳۰۰ دینار، ریگ ۴۰۰ دینار، زغال ۲۰۰

دینار: ۲۰۷۰۰ تومان

بل ساری و غیره ۴۲۰۰ تومان

قرابولخانه ۲۰۰ دینار

دو باب: ۷۰۰ تومان

بل

۳۵ مکان، فی ۱۰۰ تومان: ۲۵۰۰ تومان

از آمل الی ملاکلا

۲۹۳۳۳ تومان و ۷۵۰۰ دینار

. سطحی و غیره

طول ۲۲۴۵۰ ذرع، فی ۵ ذرع، عرض ۱۱۷۷۵۰ ذرع، فی ۲۱۵۰

دینار، سینک ۵۰۰ دینار، ریگ ۲۰۰ دینار، شن ۴۰۰ دینار، زغال ۲۵۰ دینار، تراش آجر (؟) و جنکل ۳۰۰ دینار: ۳۶۹۳۳ تومان

و ۷۵۰۰ دینار

قرابولخانه و غیره ۲۴۰۰ تومان

قرابولخانه ۲۰۰ تومان

[?] باب، ۴۵۰ تومان

بل

۳۹ مکان، فی ۵۰ تومان: ۱۹۵۰ تومان □

پی‌نوشت‌ها

۱. فرای (و.)، تاریخ ایران، ۴: ۱۷۲؛ اشپول، تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، ۵۳.
۲. اسکندریک منشی، تاریخ عالم‌آرای عباسی، ۲: ۱۸۵؛ سوری، ایران حصر صفوی، ۹۴.
۳. حسین قلی قاجار مهندس، برآورد مخارج راه سازی مازندران، ۳.
۴. رونوشت فرمان ناصرالدین شاه مبنی بر واگناری خالصه‌های مشهد، به امین‌السلطان و ...
۵. مهرجوری، تاریخ مازندران، ۱۷۹ و ۱۸۰.

۶. ناصرالدین شاه قاجار، روزنامه سفر مازندران، ۲۱، ۶۲، ۲۳۶.
۷. همان، ۲۴۴.
۸. عباس شایان، مازندران چغرافیای تاریخی و اقتصادی، ۱، ۹۶؛ رایینو، مازندران و استرآباد، ۳۰.
۹. رایینو، مازندران و استرآباد، ۳۰؛ مذاھی آملی، آمل در گذر تاریخ، ۱۴۳.
۱۰. منصورنژاد، آشنایی با رینه، ۱۰۴.
۱۱. حسینقلی قاجار مهندس، برآورده مخارج راه سازی مازندران، ۸.
۱۲. انوار، فهرست نسخ خطی کتابخانه ملی، ۲، ۳۴۸.
۱۳. رایینو می‌گوید پرسب ۴/۵ فرستخ با آمل فاصله دارد. همو در جایی دیگر کتابش از محلی به نام پرس باد کرده که در ۱۴۱ مایلی گبد کاووس است؛ نک: رایینو، مازندران و استرآباد، ۷۵ و ۱۷۷.
۱۴. جایی به این نام در این محل یافت نشد. از آنجاکه این محل در جاده فیروزکوه است و با امامزاده هاشم فاصله بسیار دارد، به احتمال کاتب اشتباه نوشته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی